

ת"ד 17784/11/16 - ג'ברא נח'לה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

ת"ד 17784-11-16 ישראל נ' נח'לה
תיק חיצוני: 399263/2016

בפני	כב' השופט יעקב בכר, שופט בכיר
המבקש	ג'ברא נח'לה
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. ראשית דברי:

בפני בקשה לביטול כתב האישום מחמת טענת הגנה מן הצדק. המבקש היה מעורב בתאונת דרכים ביום 24/8/16 ולטענתו יש לבטל את כתב האישום מטעמי אכיפה בררנית שבוצעה כנגדו לאור מחדלי המאשימה ביחס לאשמתו של הנהג המעורב ופעולותיו לאחר קרות התאונה הגובלות בהונאה, תרמית ושיבוש.

2. דין והכרעה:

אקדים ואומר כי החלטתי לדחות את טענת המבקש. ידוע כי טענת הגנה מן הצדק היא טענה שיש לקבלה במשורה במקום בו יש לתקן עוול ממשי שנעשה כלפי הנאשם במעשיה הנפסדים של רשויות התביעה. **בע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' בורוביץ, פ"ד נט(6) 766** (להלן: "**הלכת בורוביץ**") נקבעו 3 שלבים לבחינת טענת הגנה מן הצדק. **בשלב הראשון** יש לזהות את הפגם שנפל בהחלטת הרשות במנותק משאלת האשמה או החפות. **בשלב השני** לאחר שזוהה פגם על בית המשפט לבדוק אם בקיום ההליך הפלילי חרף הפגמים יש פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות. **בשלב השלישי** ככל שנקבע כי אכן יש פגיעה חריפה בתחושת הצדק וההגינות, יש לבדוק אם יש אמצעי מתון יותר מביטול כתב האישום כדי לרפא את הפגם. **ומן הכלל אל הפרט:**

שלב ראשון - הפגם שנפל בהחלטת המשיבה:

הפגם עליו מצביע המבקש מתמקד באי חקירת המשיבה והפעלת ב"כ המבקש בעצמו לחקור את נושא הביטוח מצד הנהג המעורב אשר לטענת המבקש הרחיב את הכיסוי הביטוחי על רכבו רק מספר דקות לאחר קרות התאונה, דבר הגובל בתרמית ושיבוש מצד הנהג המעורב. לטענת המבקש, הדבר מצביע על פעולות סלקטיביות שביצעה המשיבה כנגד המבקש ללא כל פעולה כנגד הנהג המעורב ומעשיו החמורים דלעיל.

שלב שני - האם בקיום ההליך הפלילי חרף הפגמים יש פגיעה חריפה בתחושת הצדק:

מבלי להיכנס לעובי הקורה שכן הדבר שמור להליך העיקרי, אינני סבור כי בקיומו של ההליך כנגד המבקש ישנה פגיעה חריפה בתחושת הצדק (חרף הפגם הנ"ל). שכן, הטענות אותן מעלה המבקש אינן קשורות בשום צורה למיוחס לו בכתב האישום. פעולותיו של הנהג המעורב כעולה מדברי המבקש, אינן קשורות ו/או רלבנטיות לאופן קרות התאונה והאשמה המיוחסת למבקש ביחס אליה. לכן, גם אם יתברר במסגרת ההליך העיקרי כי צדק המבקש בטענותיו ביחס לנהג המעורב, אין בקיום ההליך הפלילי הנוכחי פגיעה חריפה בתחושת הצדק, מאחר ואשמתו של המבקש באשר לאופן קרות התאונה צריכה להתברר ללא כל קשר למעשי הנהג המעורב שבוצעו לכאורה לאחר קרות התאונה. מכאן, הרי שגם אזכור הפסיקה שביצע המבקש בבקשתו (ת"פ 1704/98 דהן נ' מדינת ישראל) אינו רלבנטי מאחר ובמקרה דנן, העבירות המיוחסות למבקש אינן דומות כלל לעבירות אותן מייחס המבקש לנהג המעורב, ועל כן לא ניתן לראות כלל בפעולות המשיבה כנגד המבקש אכיפה בררנית.

שלב שלישי - בחינת אמצעי מתון יותר מביטול כתב האישום לצורך ריפוי הפגם:

לאור האמור לעיל בדבר הצורך בבירור אשמתו של המבקש באשר לאופן קרות התאונה והעובדה כי פעולות הנהג המעורב אותן תיאר המבקש אינן רלבנטיות לאופן קרות התאונה, סבורני כי אין כל צורך בביטול כתב האישום לצורך ריפוי הפגם הנ"ל עליו הצביע המבקש. המבקש יוכל להביא טענותיו לעניין פעולות הנהג מעורב במסגרת ההליך עצמו, וללא כל קשר לאופן קרות התאונה כעולה מעובדות כתב האישום.

סיכום של דבר: 3.

- הריני לדחות את בקשת המבקש לביטול כתב האישום מחמת טענת הגנה מן הצדק.
- כתב האישום יישאר על כנו.
- התיק קבוע לשמיעת ראיות ליום 4/8/20 שעה 10:00.
- המזכירות תשלח העתק מהחלטתי זו לצדדים.

ניתנה היום, ט"ז תמוז תש"פ, 08 יולי 2020, בהעדר הצדדים.